

het tintelende gitz in Cleonias oogjen,
Tant allen stroomglaas; haer minnelijck oemroepen
maect slaen sonder dat door minnelijck geweld
haer de aldiefelste boest sich willijck ondecktelt:
Oetlijck haer love ment, so rick men parlen waspen,
In schelpen met coraal, en milt zobyne casten,
Haer noef en onyff woort, noch luffe praet uytwaal,
Maer vrande ondikont van een rechttraffen ziel.
Laet haer spleende hand en affgecutte ringers
Op t sangrijck clamie, so vuygen al de ringers
Op t kermelt hooyhe Choor, over t wonderlijck geluick,
Haer dy der Goden rey me troont ten hemeluyck.

De geyng is in den brief
teven.

En maect mij blind of doof, eer dat ich schijf breuck by
Op sulck een toe van vreecht en helij van lecheruy.

Doek haer medrichheuy die quet sich al te hooven.
Het gheuen heb ich Eld. niet lange wille ver.
beygen, opdat de selue bekent sy, dat t Amsterdams
wel meer te sien is dan seloue gebouwen ene.

Amsterdam 19 Jan. 1657.

Jacob van der Purghe

In een postscriptum verroecht hij dat Huygens zijn
edel gelaute was mededelingje van den heer
van Maerwee, wans vromdijck he tractet te
conuenen. Volgens een brief van 5 April 1657
had de heer van Maerwee v. d. Purghe tot
het byuonen der brudelefs van een rijne dochter
genoodijck, doch had de laatste daarvoor bedankt.

Uit volgende brieven van 4 Maart en 23 November
1657 blykt, dat Huygens in het mit ommekeerlyck
denkbeeld gekomen was, dat v. d. Purghe in Cleonias
ene minaret had gevonden. Here benumt Lons
die dwaling. De door hem ~~bedaalde~~ schoone,
"La grooffe Rondou d'Amsterdam" genoemd, is
de dochter van een koopman in laad in de War,
moestbract en gehinid. Haer echtgenoot is een
intmantend schildes. In zijn geluckig in den
echt. "Elle se metle de la peinture, sculpture
et de plusieurs autres gentillesces." He vermoed,

v. d. Purghe.

13.

dat sy de Cleonias Vitelli is, op sine beuel
Lijfeden v. d. Purghe en afsonderlijck gedicht
maecte (Eutrope t. a. p. bl. 66). Het Vitelli
sal dan wel slaen op het reike emboupoint, t
welk Cleonias volgent de sinnen geniet. Het
blykt hier op nieuw, hoe voorlijtig men rijne
maek in het te lletlijck opvatten die galantien,
ma onse dichtert uit de zeventiende eeuw.

In den brief van 4 Maart 1657 leest men nog:

"C'est un effet de votre modestie que vous me
reprochez d'avoir trop loué le petit poëme
que vous avez fait sur notre maison de ville.
J'ay tout le monde de mon costé et une approbation
generale du Paruay d'Amsterdam. Cleonias
m'a dit qu'elle scait de l'escriuain, que
Messe les bourgeoismaistres luy ont donne place
parmy les ornements de leur chambre; elle
me dit que sa main y a mieug reussie qu'en
les caracteres ordinaires. Quand la saison
vous sera si favorable que de vous ramener en
cette ville, vous verrez s'il vous plaict, Monsieur,
ou hier nous en aller elle qu'elle en peut
fayer."

Het hier moet men byna aan een gemin
doen denken.

Uit deze plaats maak ik op, dat het meesterstuk
van Huygens, t welk in ^{schryff} gallean ^{alters} konshuytlyck
geschreven en in een tafel van kwarten wopstien,
of bergmeestert kamers in het Amsterdamsche
Landhuys pleeg te hangen, door de Cleonias van
v. d. Purghe of sijn toetstien gebragt was.
Vergelyk Wagenaar Amsterdam II 18. Het
jaartal 1660, daer onder het gedicht geplacchet,
is blykens het bovengstaende, onjuist. Het sel
1657 moeten zijn.

1650.

Den 29 October ~~1650~~ v. d. Purghe aan